

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Preiļu rajona
centrālā bibliotēkā
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 96 (5790)
13.
AUGUSTS
SESTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Rīt — Celtnieku diena

Brigāde nepievils

«Personiski man par celtnieku darbu pretenziju nav: viņi cenšas». Patīkami vārdi, vai ne? Jo vairāk tāpēc, ka tos saka pasūtītāju uzņēmuma — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta kapitālās celtniecības nodaļas galvenais inženieris A. Jalugins. Būvlaukumā viņš ierodas vairākas reizes dienā. Ne tāpēc, lai uzmanīgi kontrolētu, bet gan — lai sniegtu padomu, reālu praktisku palīdzību. Topošā koka sagatavju pirmapstrādes ceha projekts ir tipveida, tomēr nepilnību vienalga netrūkst. Tās jānovērš kopīgi — gan pasūtītājam, gan darbu galvenajam uzņēmējam.

Būvlaukumā strādā viena no labākajām Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas brigādēm. To vada Jefims Dubovskis. Šim kolektīvam rūpnieciskās celtniecības pieredze, kā saka, nav aiz trejdesmitiem kalniem jāmeklē, tā krāta pašiem rūpīgā darbā. Brigāde strādājusi Līvānu mājbuves kombināta, būvmateriālu un konstrukciju kombināta, eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, keramzīta ceha Nīcgalē, siltumtrases un citu objektu celtniecībā. Arī koka sagatavju pirmapstrādes cehs nebūt nav maza būve — tāmes vērtība ir gandrīz viens miljons rubļu. 600 tūkstoš rubļu jāapgūst šinī gadā. Lai gan jau paveikta lielākā daļa darbu, lai gan pirmā kolonna uzstādīta jau martā, celtnieki nedomā ar sasniegto samierināties. Kas, jāsaprot, to viņi labi zina. Tāpēc būvlaukumā no rīta līdz vakaram kūšā darbs: dzirkstis met metināšanas aparāti, šķind metāls, rit sienu mūrēšana.

Brigāde strādā sparīgi. Un brigadierim neviens īpaši nav

jāmušina. No pēdējā darba disciplīnas pārkāpēja kolektīvs «atvadījās» jau gada sākumā. Palikušie — cilvēki, uz kuriem var paļauties. Tāpēc brigadieris pat īpaši negrib kādu izcelt atsevišķi. Kaut arī kolektīvā ir prasmīgi un pieredzējuši celtnieki. Piemēram, darba veterāni metinātājs Alfrēds Glizdenieks un montētājs Juris Skabs. Par kvalificētiem strādniekiem kļuvuši montētāji Vasilijs Martinovs un Viktors Silickis, metinātājs Viktors Aleksejevs. Viņiem cenšas līdzināties jaunie. Nesen brigādes kolektīvs savās rindās uzņēma Mihailu Trabšu — Rīgas 19. arodskolas absolventu, kurš tur mācījās ar Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas norikojumu. Būvniecības vadītāji jau tagad ir pārliecināti, ka no pušā dienās iznāks labs celtnieks, jo viņš ar lielu atbildību veic montētāja pienākumus.

— Isi sakot, kadru problēma mūs neuztrauc, — saka brigadieris. — Bet pirms 12 gadiem, kad sāku vadīt brigādi, tā bija vissāpīgākā. Kā rīš, tā skaties, kurš jau paspējis pabūt kādā dzertuvē. Patlaban šis jautājums, kā mēdz teikt, no dienaskārtības noņemts.

Pajautāju brigadieriem, kāda ir viņa attieksme pret lielajām kompleksajām brigādēm (tāda struktūra Līvānu PMK jau sāk veidoties). Dubovskis teica, ka viņš kategoriski esot pret tādām brigādēm. Kāpēc? Brigadiera argumenti: nu kāds gan no mūrnieka vai namdara var iznākt montētājs? Vai arī otrādi. Speciālistam jāpatek par speciālistu — lai arī šaura profila, tomēr labam tieši sava amata pratējam. Turklāt neviens negrib zaudēt darba al-

gas ziņā. Otrajā iecirknī, kura sastāvā ietilpst Dubovska brigāde, izstrādē otrajā ceturksnī kāpināta gandrīz divas reizes. Tieši tas kolektīvu kopš gada sākuma izvirzījis sociālistiskās sacensības priekšgalā. Un brigadiera darba grāmatīnā, jādama, parādīsies kārtējā pateicība, kuru jau sakrājies vairāk nekā divi desmiti.

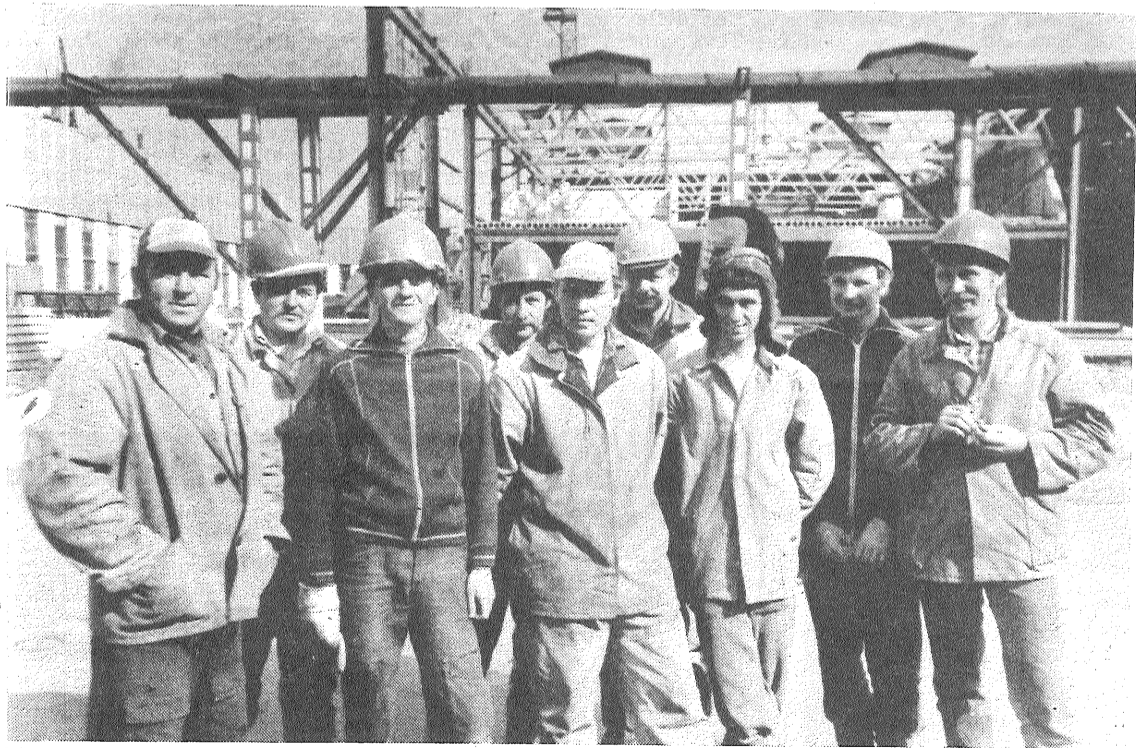
Koka sagatavju pirmapstrādes cehs ekspluatācijā jānodod nākamā gada decembrī. Jaunbūvē darba vēl pulka — gan tehniķiem, gan elektrikiem. Taču ļoti daudz kas būs atkarīgs no tā, ko izdosies paveikt šodien. Gribas ticēt, ka Dubovska brigāde arī šoreiz nepievils, godam attaisnos uzticību un visus darbus paveiks laikus un kvalitatīvi.

I. KOROĻOVA

ATTEĻOS:

- darbu vadītājs Mihails Krivecs un brigadieris Jefims Dubovskis;
- topošā ceha ēka;
- brigādes locekļi (no kreisās): Nikolajs Berlovs, Viktors Silickis, Mihails Trabša, Aleksandrs Ikatovs, Alfrēds Glizdenieks, Juris Skabs, Mirza Kulijevs, Vasilijs Martinovs un Jons Cižausks.

J. SILICKA foto

Jauna „tehnologija“ lauksaimniecībā

Vai nav divaini? Pavasari pūlas, cik jaudas, sēj, bet augustā — pāri izaugušajam brauc ar šķīvju ecēsām. Tādu lūk, «tehnoloģiju» ieviesuši kolhozi «Dubna». Bez šaubām, tai ir savs efekts, jo atkrīt darbietipīgs process, proti — ražas novākšana.

Vajadzīgi pierādījumi? Lūdzu. Lauks pusceļā starp Upmalu un Vanaģiem bija apsēts

vai nu ar līniem vai ar miežiem (izauģa gan vieni, gan otri). Tiesa, nezāles bija sazālušas vēl kuplāk. Pirms nedēļas, kad notika republikāniskā zemkopības kultūras skate, šo «brīnumu» pienācīgi novērtēja komisija. Dubnieši, kā saka, tūlīt izdarīja secinājumus, tas

ir, — laida laukam pāri šķīvju ecēsas.

Apskatot vēl nenovāktos laukus, var redzēt, ka arī miežu sējumi ieauguši nezāles, bet aiz Kajviem pie robežas ar kolhozu «Vārkava» aprīli sētie mieži jau nomelnējuši. Arī līni — nezāles. Kāpēc arī te ne-

izmantot jauno «tehnoloģiju»?

Pavasari kolhozs atteicās no apvienības «Ražība» pakalpojumiem, sak, paši tiksīm galā. Kā tika, labi redzams tagad. Un nu nekā cits vairs neatliek, kā izqudrot jaunu «tehnoloģiju».

Lūk, tā bezsaimnieciska

attieksme pret zemes izmantošanu, kūrums un paviršības sējumu kopšanā cērt robus saimniecības ekonomikā. Un tāpēc nav brīnums, ka kolhozs «Dubna» ar iegūtajām lauksaimniecības kultūru ražām veļkas pārējo saimniecību astē, ka te nav istas kārtības, ko uzskatāmi parādīja arī zemkopības kultūras skate.

J. ZANDE

Viedoklis

● Mācot vēsturi vidusskolas klasēs, desmitiem gadu ilgā laikā posmā sakrājies daudz jautājumu, uz kuriem agrāk nevarēja vai arī nedrīkstēja atbildēt. Kā zināms, bija stingra mācību programma, instrukcijas, aprēķināti uzrakstīti mācību grāmatu, kas noteica, kā kuru jautājumu apgalsmot.

Izrādās: gadiem ilgi izkropļoti un vēsturiskai patiesībai neatbilstoši mācīti vai arī noklusēti fakti par valsts kolektīvizāciju, PSRS un Somijas konfliktu, 1940. gada notikumiem Latvijā, neveiksmēm Lielā Tēvijas kara pirmajos mēnešos, 1941. un 1949. gada nelikumīgajām represijām, izrēķināšanos ar Latvijas KP CK un republikas valdības locekļiem 1959. gadā.

Pēdējā laikā publikācijas, TV raidījumi un radiopārraides, Latvijas KP CK Partijas vēstures un LPSR Zinātņu Akadēmijas Vēstures institūtu zinātnisko padomju rīkotā diskusija 1988. gada 8. jūlijā, kā arī manas paša atmiņas un skolēnu uzdotie jautājumi liek domāt, analizēt un vērtēt daudzus procesus, kuri risinājās Latvijā 1940. gadā. Tāpēc gribu par dažiem LPSR vēstures jautājumiem izteikt savu viedokli, kurš radies šo pārdomu rezultātā. Neuzskatu to par neapstrīdamu, tāpēc gribētu dzirdēt arī savu kolēģu domas.

1. PAR REVOLUCIONĀRO SITUĀCIJU LATVIJĀ 1939.—1940. GADĀ

V. I. Leņins ir devis klasisku revolucionārās situācijas definīciju: «1) Neiespējamība valdošajam šķīrām saglabāt negrozītā veidā savu kundzību; (...) 2) Apspiesto šķīru trūkuma un posta lielāka saasināšanās nekā parasts; 3) Aprādīto iemeslu dēļ ievērojams aktivitātes pieaugums masās (...). Bez šīm objektivajām pārmaiņām, kas ir neatkarīgas ne tikai no atsevišķu šķīru gribas, revolūcija pēc vispārēja likuma — nav iespējama» (V. I. Leņins. Raksti. 21. sēj., 181. lpp.)

Kā zriet no vairākām publikācijām, no 1988. gada 8. jūlija diskusijā izveiktajām domām un arī no manām personiskajām atmiņām, 1940. gadā, liekas, valdošā šķīra Latvijā bez ārējo faktoru ietekmes vēl bija spējīga zināmu laiku saglabāt negrozītā veidā savu kundzību. Aiz valdošās šķīras stāvēja buržuāziskās Latvijas armija un spēcīga aizsargu organizācija. Neviens vēstures grāmata nevar atrast nekādus pierādījumus, kuri neapstrīdami liecinātu par valdošās šķīras bailēm no revolucionārās situācijas.

Līdzšinējās vēstures grāmatas, kā arī publikācijas nepārliecina par apspiesto šķīru trūkuma un posta saasināšanos. Tas, ka 1940. gadā cēlās cenas biež vienam par 7 santīmiem un krējumam par 18 santīmiem, ka pilsētās ierobežoja cukura un petrolejas pārdošanu, vēl nebūt neliecina par trūkumu un postu. Pārtikas un rūpniecības preču veikalos varēja iegādāties visu, kas nepieciešams. Nekur neredzēja slēgtus veikalus, uz to durvīm nebija uzrakstu «Maizes nav un nebūs». Pat tagad ir mazākas iespējas iegādāties kvalitatīvas rūpniecības preces un arī cukuru, kurš normēts gan pilsētās gan laukos.

No pieredzes zinu, ka 1940. gada otrajā un 1941. gadā pirmajā pusē veikalos plaukti gan tika patukšoti. Tas izskaidrojams ar to, ka Latvijas naudas vienību latu pielīdzināja rublim. Un preces lielos daudzumos pirka tie, kam bija rubļi. Lai man piedod sievietes iebraucējās 1940. gadā, bet tā bija —

Mums vajadzīga patiesība

● 1940. GADA VASARAS NOTIKUMI LATVIJĀ

Daugavpilī vairumā pirka zīda avokšķleitas un ar tām staigāja pa ielām. Taču ne jau viņas te vainojamas.

Runājot par masu aktivitātes pieaugumu, mūsu vēstures zinātnieki izvairās no konkrētiem piemēriem, kas to apstiprinātu. Neviens mācību grāmata netika nosaukts strādnieku streiku un streikotāju skaits 1939. un 1940. gadā. Nemin arī zemnieku un laukstrādnieku akcijas un to dalībnieku daudzumu. Nekas netiek runāts tāpat par nemieriem armijā vai kalpotāju akcijām. Tādu ziņu trūkums nelauj pārliecināt skolēnus par revolucionārās situācijas izpausmi 1939.—1940. gadā.

Kāpēc LPSR vēstures mācību grāmata varēja parādīt, ka laikā no 1925. līdz 1928. gadam streiku skaits pieauga no 53 līdz 179, streikotāju — no 3224 līdz 35715, bet attiecībā uz 1939.—1940. gadu to nevar uzrādīt? Pagaidām mūsu vēsturnieki publikācijās, lekcijās un diskusijās balstās tikai uz 1940. gada 19. un 20. jūnija, kā arī uz 18. jūlija demonstrācijām. Vēsturiskās patiesības labad vēsturniekiem būtu jānoskaidro, cik cilvēku šajās demonstrācijās piedalījās aiz pārliecības, cik zinkāribas dēļ un cik varas pārstavību sūti. (Tādus jautājumus bieži uzdod skolēni.)

2. PAR SARKANĀS ARMIJAS NEIEJAUKŠANOS LATVIJAS IEKŠĒJAS LIETAS

Kā var atzīt par Sarkanās Armijas neiejaukšanos Latvijas iekšējās lietās tanku izvietojumu pie tiltiem, aerodromos, pie citiem svarīgākajiem objektiem, kā arī sarkanarmiešu postenus pie telefona un telegrāfa centrālēm? Daudzus piemērus par to minējis A. Bērzs rakstā «Lū-

gums pēc komentāra» («Skolotāju Avīze», 1988. gada 29. jūnijā).

Precīzi neatceros, vai tas bija 1940. gada 17. vai 18. jūnijā. Mēs, skolēnu grupa, ar skolotāju pēc Dziesmu svētkiem Daugavpilī bijām aizkavējušies. Skolotāja gribēja piezvanīt vecākiem uz laukiem, lai paziņotu par šo aizkavēšanos. Piezvanīt nevarēja, jo Daugavpils centrālajā telefona centrālē mūs neļāva sarkanarmietis. Skolotāja mēģināja zvanīt no savas pazīnas dzīvokļa, bet centrālē atbildēja: «Mēs nesavienojam.»

Skolēni vairākkārt man, vēstures skolotājam, ir jautājuši: «Vai Latvijas robežsargu pos-

(V. Lāča iecelšana arīletu ministra amatā radīja izbrīnu pat tā laika LKP biedriem) bija Višinska liekulīgās darbības Latvijā un PSRS valdības notas Latvijai sekas. PSRS nota Latvijai bija lielā, stiprā kaimiņa dūre zem deguna maza- jam, vājajam kaiminam.

Jādoma, ka Višinski un viņa domubiedrus Maskavā pārāk neuztrauca Latvijas jaunās valdības sastāvs. Viņiem bija vienai, kāda sastāva valdībai diktēt, kā rīkoties, kādus lozungus izvirzīt, kad pieņemt lēmumu par Latvijas iestāšanos PSRS sastāvā, kādu sociāl-ekonomisko politiku realizēt. Stalins bija pārliecināts: ja A.

5. PAR LATVIJAS IESTĀŠANOS PSRS

Nav pārliecināts arī Latvijas brīvprātīga iestāšanās PSRS sastāvā. Pirmkārt, antifašistiskās tautas frontes programmā un A. Kirhenšteina valdības programmā Latvijas iestāšanās PSRS sastāvā nebija paredzēta. Otrkārt, domāju, ka LKP, vēl dzīvi palikušie Latvijas Kompartijas vadītāji un tautas frontes valdības locekļi zināja par Stalina zvēribām PSRS. Tāpēc diez vai varēja būt brīvprātīga iestāšanās staliniskā režīma valstī.

Te es gribu iebilst žurnāla «Horizonts» jūlija numurā nodalā «Referātiem un pārrunām» izteiktajai domai: «Vai 1940. gada vasarā republika iekļāvās nevis Padomju zemes sastāvā, bet gan «staliniska režīma» valstī? Iznāk, ka nebija Padomju Savienības, strādnieku un zemnieku valsts, bet bija tikai «Josifa I impērija». Manuprāt, Latvija 1940. gada augustā iekļāvās staliniska režīma valstī. Jo no tās Padomju zemes, kurai lika pamatus Leņins, 1940. gadā maz kas bija palicis pāri. Tā bija izputināto zemnieku valsts. Tā bija lāģeru un cietumu zeme, kuros tika iznīcināti miljoni nevainīgu cilvēku. Vēl šodien geologiem Sibīrijā traucē darbu stalinisma upuru grēdas, kuras iesalušas mūžīgā sasaluma slānī. Tāpēc esmu pārliecināts, ka neviena valdība brīvprātīgi nepieņemtu lēmumu par iestāšanos drausmīga terora valsts sastāvā. Uz Kirhenšteina valdību, acīmredzot, tika izdarīts spiediens, lai pēc iespējas ātrāk attaisnotu 1939. gadā sastādīto un 1940. gada pirmajā pusē izdoto PSRS atlantu, kurā Latvija jau bija iekļauta PSRS sastāvā kā LPSR.

Visi skartie jautājumi prasa dziļu izpēti, kas balstīta uz dokumentiem un arī uz tā laika notikumu līdzdalībnieku atmiņām. Gribas ticēt, ka šo jautājumu izpēti notiks objektīvi un patiesi, ka vēsturiskie fakti netiks apstiprināti ar fiktīvām atsaucēm, kā tas bijis līdz šim.

J. PIZELIS.

Vārkavas vidusskolas vēstures skolotājs

● **REDAKCIJAS PIEBIL.** DE. Publicējot šo materiālu, redakcija neuzskata, ka autoram ir neapstrīdama taisnība visos jautājumos. Latvijas PSR vēsture šodien ir asu diskusiju arēna. Par vieniem tiek izteikti dažādi, pat pilnīgi pretēji, viedokļi. Taču mums patiešām ir vajadzīga patiesība, bet tā, kā zināms, dzimst strīdos. Tāpēc ceram, ka savas domas izteiks arī citi rajona vēstures skolotāji, kā arī, un tas ir jo sevišķi svarīgi, cilvēki, kuri paši bijuši aculiecinieki 1940. gada vasaras notikumiem.

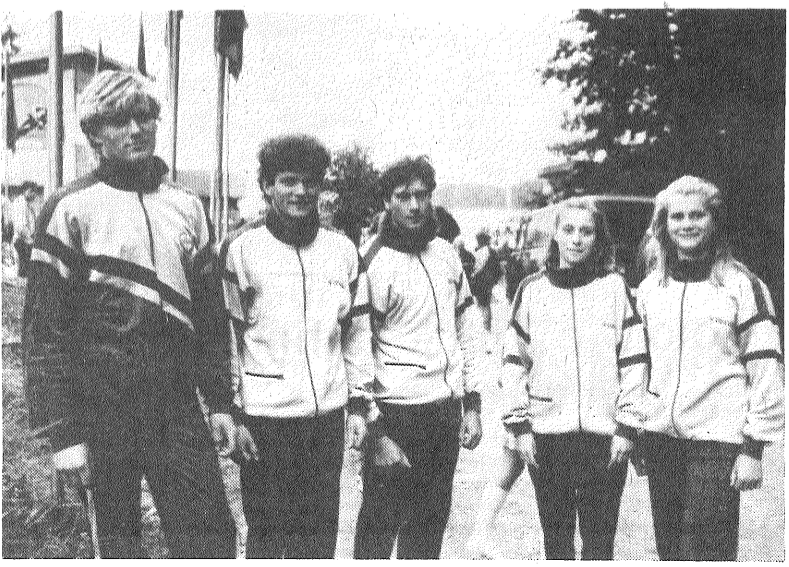
Šodien — Fizkultūriešu diena

Mūsu valstī ar fizisko kultūru un sportu nodarbojas apmēram 93 miljoni cilvēku. Uzņemumos, lauku saimniecībās un mācību iestādēs izveidots vairāk nekā 270 tūkstoš fizikulturā kolektīvu un sporta klubus. Ik gadus notiek dažādi sporta pasākumi un sacensības.

Pirms nedēļas mūsu rajonā risinājās PSRS čempionāts ūdenslēpošanā. Atēlā redzāt republikas komandu — (no kreisās) I. Buks un V. Ivanāns (Preiļi), G. Ruņģis (Rīga), D. Vucāne (Preiļi) un L. Neimane (Rīga).

J. SILICKA foto

● Plašāku materiālu par PSRS čempionātu lasiet laikraksta 4. lappusē.

SAVIENOTĀJAS REPUBLIKAS

● UKRAINA

Valki (Harkovas apgabals). Pāreļot uz nomas darbuņemumu, kolhoza «Zaveti Iļļa» mehanizatori atteikušies no lauksaimniecības ķīmijas dienesta un transporta remontuzņēmuma pakalpojumiem. Zemkopība pašī nolūmuši atjaunot tehniku. Turklāt minerālmēslu vietā viņi sākuši izmantot organiskos mēslus, jo to saimniecība ir pa pilnam. Mehanizatori saņemusi ilgtermiņa lietošanā visu kolhoza zemi. Noma viņiem ļāvuši pārliecināt kviešu pārdošanu saimniecībā.

● BALTĶRIEVIJA

Borisova (Minskas apgabals). Vietējās mūzikas instrumentu fabrikas jaunā produkcija atgādina sniegbaltus gulbjus. Te izgatavoti pirmie «Belarusji»

mārkas pianīno retro stilā. Pa lielīnoties instrumentu izlaidei, uzņēmums pusi no tiem eksportēs, bet otru pusi — pārdoš iekšējā tirgū.

● UZBEKIJA

Aktaša (Samarkandas apgabals). Vietējā remontdarbnica sākusī ražot komfortablas mājinās geologiem un naftas un gāzes leguveļiem. Katra mājiņa paredzēta diviem trim cilvēkiem. Tajā ir viesistaba, guļamistaba, virtuve un sanitārais mezglis. Tā ierīkota uz riteņiem un ir viegli transportējama. Ziemeļu varianta paredzēti trīskārši logu rāmi un salu izturīgās sienas. Dienvidu variantā mājiņa aizsargā no karstajiem saules stariem.

TASS

Sestdienas SPEKTRS

TUVĀ KIRGĪZIJA

● CEĻJUMA IESPAIDOS DALĀS PREIĻU 1. VIDUSSKOLAS 10.c KLASĒS AUDZINĀTĀJA AIJA LIVDĀNE UN SĪS KLASĒS SKOLNIECE SARMITE GRIZĀNE.

(Nobeigums, Sākums laikraksta 93., 94. un 95. numuros)

16. maijā mēs cīmojāmies Taldisu vidusskolā un Kensu astoņgadīgajā skolā. So skolu kolektīvi uzaicināja mūs pie sevis ciemos, zinot, ka mēs esam atbraukuši no Latvijas. Mēs vēlreiz varējām pārliecināties par republikas iedzīvotāju viesmīlību. Taldisu vidusskolas direktors Bekbo Ibrajevs un skolas kolektīvs mūs uzņēma ļoti viesmīgi. Audzēkņi bija sagatavojuši nelielu koncertu. Mēs parādījām daļu no savas kompozīcijas par Preiļu rajonu un mūsu skolu.

Tiekoties šajā skolā, mēs vēlreiz pārliecinājāmies, ka padomju republiku savstarpējās saites ir plašas. Piemēram, skolas direktora B. Ibrajeva dēls pašlaik dienē Latvijā un savas vēstules uz mājām raksta atzinīgus vārdus par Latviju, dienesta apstākļiem.

Kensu astoņgadīgās skolas kolektīvs tikšanos ar mums bija organizējis kalnos, kur mēs kopīgi ieturējām maltīti, dziedājām dziesmas, daudz uzzinājām par skolu dzīvi.

No abām skolām mēs pārvedām uz Preiļiem suvenīrus un, protams, adreses. Daudzi klašu kolektīvi izteica vēlēšanos sarakstīties ar kādu klasi no Preiļu rajona skolām.

Ļoti ātri pagāja laiks viesmīlīgajā kirgīzu zemē, un nemanot bija pienācis atvaļinātā vākars. 26. 10. a klases skolēni (13 meitenes un 13 zēni) kopīgās spēlēs un rotāļās ar Preiļu 1. vidusskolas skolēniem pavadīja šo pēdējo vakaru. Mūsu skolēni iemācījās ļoti interesantu spēli «Dziedošā piala» — katrs spēles dalībnieks, nedaudz nobaudījis tēju no pialas, uz-

sāk dziesmu, kuru palīdz dziedāt visi spēles dalībnieki. Mēs dziedājām latviešu tautas dziesmas un klausījāmies viņu īpatnējās dziesmas. Daudzi skolēni prata spēlēt uz kirgīzu nacionālā instrumenta — komuza. Šādu instrumentu kā suvenīru mēs pārvedām uz savu skolu. Kā dāvanu skolai saņēmām arī kirgīzu tautas tēpu, lespaidi, ko mēs gūvam, cīmojoties Kirgīzijā, mūsu atmiņā ir neizdzēšami — gan dzidrais Isikula ezers, gan sniegotie kalni, gan slaidās Tjanšana egles, bet visspilgtāk mūsu atmiņā ir iespēdusies šīs tālas republikas cilvēku viesmīlība un sirsnība.

Vīsi kopā mēs droši vien nekad vairāk nevarēsim satikties, jo 10. a klases skolēni kārtēja izlaiduma, eksāmenus, un viņu priekšā ir sarežģītais izvēles laiks. Pēc gada šie pārbaudījumi sagaidīs arī 10. c klases skolēnus. Tomēr mēs esam pārliecināti, ka sakarus ar draugiem nepazaudēsim. To apliecina vēstules, kas šogad arvien biežāk ceļojo no Tjupa uz Preiļiem. Ar lielu sirsnību mēs atceramies visus, kas šo īso ceļojuma laiku bija kopā ar mums — kāpa kalnos, brauca ekskursijās un ar kuriem mums bija interesanti un patīkami pavadīt kopā laiku. Tā ir Kaikina vārdā nosauktās vidusskolas direktore Zinaida Mantajeva, mācību daļas vadītāja Tamāra Musakulova, skolotājas Valentīna Sidorova, Lubova Bitirova, Ainagusa Abikejeva un daudzi citi.

Przevaļskas lidostā, kopīgi dziedot dziesmas, asaras, kas mirdzēja abu skolu skolēnu acīs, mūsaprāt, apliecina, ka mēs esam sapratuši un protam novērtēt istu un patiesu draudzību starp tautām.

Pie mums viesojas

Ielūdz viesnīciece...

17. gadsimts. Itālija — viesnīca Florencē, kur saimnieko Mirandolīna. Viesnīcas apmeklētāju vidū ir skopais un izputējušais markīzs Forlipopoli un grāfs Albalforita, kurš, tiekot pie bagātības, nopircis grāfa titulu. Abus šos iebraucējus savaldzina viesnīcnieces skaistums. Grāfs apdāvina Mirandolīnu ar dārglietām, bet markīzs pat piedāvā viņai savu roku un sirdi.

Tikai zverinātais sieviešu ienaidnieks kavalleris Ripafarata paliek vienaldzīgs pret viesnīcas saimnieces skaistumu un uzskata, ka «sētas suns ir piecas reizes labāks». Tad maigā un valstīgā viesnīciece nolemj likt lietā savu skaistumu, gudrību un atjautību un pārmācīt drūmo un rupjo kavalleri. Par to, kā tas viņai izdodas, kā arī to, kas ir divas noslēpumainas dāmas, kuras negrib nosaukt savus īstos vārdus, jūs uzzināsit, noskatoties Karlo Goldoni komēdiju «Mirandolīna» (Viesnīciece).

Uz jautru un dzirkstošu izrādi ar mūziku un dejām Jūrmalas Tautas teātris jūs aicina 20. augustā plkst. 20.00 Preiļu estrādē.

V. LACE

Dziesmas vēstulū vietā

Nesen padomju presē parādījās ziņa: eksbitsls Pols Makartnijs iecerējis savu kārtējo disku laist klajā ne Londonā un ne Losandželosā, bet... Maskavā. Sovbiznesā tas ir unikāls gadījums, jo vairāk tāpēc, ka runa ir par liela mēroga rokzvaigzni, un padomju firma «Melodija» saudzīgi izsakoties, līdz šim nav sevišķi lutināta ar glaimojošiem priekšlikumiem.

Reklāmas kampaņa tikko sākusies, bet pirmizrāde paredzēta septembrī. Tomēr Makartnijam nav pirmatklājēja lauri. Viņu apsteigusī cita zvaigzne, tiesa, Eiropas mēroga — VFR dziedātājs Udo Lindenberg. Viņš kopā ar padomju dziesmu līderi Allu Pugačovu ierakstījis kopīgu albumu «Dziesmas vēstulū vietā».

Sis albums ir divu savā zēme populārāko izpildītāju, kā arī skaņu ierakstu firmu kopīgā darba auglis. Nebija nekādas iepriekšējās reklāmas, ja neskaita Pugačovas pērnajā gadā izteikto vēlmi, ka nebūtu slikti kopīgi ar Udo ierakstīt plati. Lindenberg, kurš vēsojās mūsu zemē, labprāt piekrita. Tagad, pēc gada, mēs varam pārliecināties, ka tā tiešām nebija obligātā laipnības nodeva. Pusmiljona eksemplāru meitenā klajā laistais albums paredzēts pārdošanai tikai Padomju Savienībā, un tam jāpaplašina Udo popularitāte pie mums.

Plate noteikti iepatiksies. Spridiet paši. Pirmkārt, klausītajiem kļūst skaidrs, ka pēdējā gada labākās dziesmas

Pugačova taupījusi tieši šim nolūkam. Otrkārt, Lindenberg savas dziesmas izpilda angļiski, kas palielina viņa pielūdzēju loku. Padomju Savienībā, kur pagaidām vācu valodā izpildītais roks nav tik populārs. Treškārt, ir laba ieraksta kvalitāte, veiksmīgs dziesmu izkārtojums un interesants dizains. Diemžēl albumam nav pievienota papildu informācija un reklāma. Vienīgais paskaidrojums ir uz vāka attēlots dialogs starp izpildītājiem: «Sveika, Alla! Kas noticis? Es zvanīju, bet Tavš telefons klusē. Vēstules Tu neraksti. Sis dziesmas ir manas vēstules Tev. Ja vari — atbildi.» Vāka otrajā pusē — Pugačovas atbilde: «Sveiks, Udo, tā esmu es. Es dzirdu Tevi un klausos Tavas dziesmas. Atvaino, jo mans telefons kārtējoreiz mainījies, tāpat kā daudz kas cits manā dzīvē. Uzskatīsim, kā dziesmas, kuras Tu tūdaļ izdzirdēsi, ir atbilde uz Tavām vēstulēm. Vēstules, kas pārvar robežas, kas pastāv mūžos.»

Nākamais draugu solis ir apmaiņa ar skaņuplašu firmu produkciju. Pugačovas plate tiks izdota Hamburgā, bet Lindenberga — Maskavā. Pastieidzieties, Makartniji!

I. ZAICEVS,
APN korespondents
ATEĻA: estrādes zvaigzne Alla Pugačova un Udo Lindenberg kopā ar draugiem un kolēģiem piedalījās braucienā ar kuģi «Maksim Gorkijs» pa Maskavas upi.
TASS fotohronika

...«Milzu vērtības un informācija... aiziet reizē ar cilvēkiem no lauku viensētām...» raksta Latvijas Kultūras fonds, aicinot piedalīties aptaujā «Ceļš uz tēva mājām», kas ievietota laikrakstā šī gada 16. jūnijā.

LAI nezaudētu saikni ar pagātni, ar zemnieku tradīcijām, lai saglabātu vēsturi nākotnei, vairāk nekā 20 gadus ar muzeja eksponātu vākšanu un sistematizēšanu Mālpilī nodarbojās izcilais muzeja entuziasts Jānis Mednis ar savas dzīvesbiedres un meliorācijas veterānu kopas palīdzību. Mālpils meliorācijas muzejs ieguva atzinību Savienības mērogā, un nu jau otrais gads kā tam piešķirts valsts muzeja statuss un nosaukums: LPSR Valsts agrorūpniecības komitejas LPSR Meliorācijas un zemkopības muzejs. Muzeja fondos atrodas ap 16000 pamatfondu vienību, ir informācija par 635 meliorācijas veterāniem.

Mums ir zināms, ka jūsu rajonā ir ne viens vien entuziasts vai «apsēstais», kurš vāc un glabā dažādus darbarīkus, lauku saimniecības inventāru, retas lauksaimniecības grāmatas, žurnālus, avīzes, afišas, vāc fotomateriālus un dokumentus, kas saistīti ar latviešu zemkopja darbu un dzīvi. Jo, senāki, jo retāk sastopami, jo labāk saglabāti ir šie materiāli, jo lielāka to vērtība.

Vairākos rajonos ir sabiedriska tipa muzeji. Tālos tādām muzejam ir lauksaimniecības tehnikas novirziens, bet vākti arī šajā novadā lietotais mājturības inventārs un sadzīves priekšmeti. Bauskas rajona «Uzvarā» vairāk grib specializēties veco spēkratu kolekcionēšanā un veido darbojošos Zemgales novadam raksturīgu lauku sētu. Mežotnē ir cukurbiešu muzejs, kur izvietots arī pārskats par cukurbiešu audzē-

šanas pioniera Jāņa Lazes dzīvi un darbu un tolaik organizētiem pasākumiem nacionālās lauksaimniecības propagandā. Saulaines sovhoztehnikumā, kas nosaukts

Limbažu, Alūksnes, Gulbenes, Saldus, Daugavpils un citos rajonos, cik mums zināms, ir vairākas privātas, ar lauksaimniecību saistītas kolekcijas. Cēsu rajonā,

Entuziasti, atsaucieties!

● Aicina sadarboties LPSR Meliorācijas un zemkopības muzejs

LPSR Zinātņu akadēmijas pirmā prezidenta un Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūta pirmā direktora Paula Lejiņa vārdā, ir muzejs, kas stāsta par P. Lejiņa dzīvi un darbu. Valmieras rajona sovhoza «Austrumi» esošo P. Lejiņa dzimto vietu «Rimeikas» zlemā sakopā līdz memoriālās mājas līmenim. Valmieras rajonā Mazsalacā ir pieminekļi un piemīnas istaba profesoram Augustam Kirhenšteinam, sovhozā «Burtņieki» iekārtots respektabls zirgkopības muzejs. Limbažu rajonā sovhozā «Aloja» iekārtotajā Ausekļa muzejā arī savākts daudz eksponātu no apkārtnējiem iedzīvotājiem.

ple Valves dzirnavam izvērtās Biškopības muzejs, vecu un jaunu lauksaimniecības tehniku eksponē Baltijas MĪS. Lauksaimniecības muzeja entuziasti dzīvo un strādā Priekulei selekcijas stacijā, Kuldīgas rajonā, Sieksātē veidojas Plensaimniecības muzejs. Viļānos esot līnkopības muzejs. Sie piemēri liecina, ka Latvijas lauku ļaudis daudzviet ar pašiniciatīvu tiecas saglabāt mūsu zemkopja darba lieciniekus, neļauj zust atmiņai par redzamākiem lauksaimniekiem, kooperatoriem.

Mālpils muzejs pašreiz ir vienīgais Valsts muzejs ar lauksaimniecības novirzienu. Nepretendējot uz to, ka Mālpilī (arī pēc visai respektablā muižas ēku kompleksa restaurācijas) varētu izvietot visus eksponātus par gadu simtiem ilgā mūsu zemkopju tautas vispusīgā darba vēsturi un attīstību, muzeja darbinieki apzinās, ka ir jābūt kādam koordinējošam centram. Lai varētu spriest par to, kādam un kur jābūt Lauksaimniecības muzejam (tām) Latvijā (par to rakstījis arī «Lauku Dzīvē» un «Lauku Avīzē»), vispirms visā pilnībā jāapzina, kas mums jau ir.

Informāciju par to, kas jūsu rīcībā ir jau sakrāts, kādā virzienā jūs vēlētos ar mums sadarboties un savu kolekciju papildināt, kā arī savas ierosmes un priekšlikumus lūdzam sūtīt uz Mālpili, pasta Ind. 229052, LPSR Meliorācijas un zemkopības muzejam. Telefons 925139.

J. PINKULIS,
lauksaimniecības zinātņu kandidāts

J. PREISS,
LPSR Meliorācijas un zemkopības muzeja direktora vietnieks zinātniskajā darbā

PSRS čempionāts ūdenslēpošanā

Bronza ir, prātā...

● Nemaz tik bieži negadās, ka ūdenslēpošanas bāze pie Eikša ezera pulcina daudz titulētu sportistu. Šoreiz klāt bija visi PSRS izlases pamatsastāva dalībnieki un kandidāti uz šo godu. Lidzās — debitanti, kuri izcīnījuši tiesības sacensties par valsts čempiona nosaukumu.

Čempionāts sākās ar priekšsacīkstēm slalomā. Tieši slalomā mūsējie visreālāk varēja pretendēt uz medaļām. Ko tur slēpt, cerējām, ka izdosies iegūt pat čempiona zelta medaļu. Taču — sievieti starta pieticīgs. Ne tikai tāpēc, ka pretinieces ir spēcīgākas. Izlasē pagaidām ir tikai Diāna Vucāne, kurai republikā nav otras, trešās... dalībnieces, ar ko īsti sacensties. Vienīgi jaunā Laura Neimane no Rīgas patlaban spēj konkurēt ar gados vecākajām un pieredzējušākajām sportistēm. Jaunatnes meistarsacīkstēs, kuras šonedēļ notiek Krilatskā, Laura varbūt startēs veiksmīgāk. Savukārt Diāna Vucāne šobrīd ir Dubnā, kur notiek valsts arod- biedrību čempionāts. Iespējams, ka Maskavā Diāna spēš īstenot kādu no savās mājās nerealizētajām cerībām.

Ingus Buks (pērngada valsts čempions) savu varēšanu bija pieteicis arī šogad — J. Gagarina piemiņas balvas izcīnā. Taču — šoreiz tikai bronza. Tas arī ir labi, — teikšiet. Un patiešām neceļas roka Ingum kaut ko pārmest, jo sacensties ar maskaviešiem A. Korbukovu, A. Mistrjakovu un citiem spēcīgākajiem mūsu valsts ūdenslēpotājiem nav viegli. Nē, man nešķiet, ka Ingus fiziski bija vājāks par sāncensiem. Savu spēku viņš pārliecinoši pierādīja paralēlslaloma sacensībās, kad cīnījās par rajona agro-

rūpniecības balvu. Ticamāk, ka Ingus šoreiz neizturēja psiholoģisko slodzi.

Ingum viss vēl priekšā. Arī PSRS kausa izcīnā, kur sportists var rehabilitēties. Diemžēl uz Eiropas čempionātu šogad brauks citi. Piemēram, maskavietis A. Korbukovs, kurš kļuva par valsts čempionu slalomā, kā arī pārejie spēcīgākie.

Priekšsacīkstes slalomā veiksmīgi aizvadīja Valdis Ivanāns. Viņš bija vienīgais no otras grupas ūdenslēpotājiem, kurš izcīnīja tiesības startēt finālā. Kopvērtējumā Valdim septīta vieta.

Figurālajā slēpošanā republikas sportisti nepiedalās. Bet republikas čempionātā šis veids netiek iekļauts vispār. Maskavas un Baltkrievijas sportisti tieši «figurās» ir visspēcīgākie. Arī Eiropā un pasaulē. Nu viņu meistarību redzēja arī mūsu skatītāji. Un Valsts fiziskās kultūras un sporta republikas komitejas pārstāvji ar priekšsēdētāja vietnieku J. Krivānu priekšgalā, kuri piedalījās valsts čempionāta svētku parādē. Pēc čempionāta noslēguma izskanēja doma, ka komiteja kopā ar nesen izveidoto republikas ūdenslēpošanas federāciju darīs visu iespējamo, lai turpmāk republikas sportisti startētu arī figurālajā slēpošanā un tādējādi pretendētu uz labiem rezultātiem daudzcinā. Jo valsts iz-

lases sastāvā galvenokārt ir daudzcinieki.

Skatītāji parasti neželē aplausus un ir sajūsmīnāti par trampīnlecējiem. Par Hideri šini veidā izvirzījās trīskārtējā pasaules čempione maskaviete Natālija Rumjanceva — 34,5 metri. Vīri (Dimitrijs Jaskevičs no Minskas) aizlēca, protams, tālāk — 44,7 metri. Viņš ir lēcis arī 50 metrus tālu. N. Rumjancevai un D. Jackevičam ar šiem rezultātiem pietika, lai kļūtu par PSRS čempioniem daudzcinā. Slalomā par valsts čempioniem kļuva G. Vorobjova (Dubna) un A. Korbukovs (Maskava). Figurālajā braukšanā — M. Ameljančika (Minska) un A. Mipenoks (Minska).

No Preiļiem šī gada valsts čempioni aizbrauca, lai dotos tālākā ceļā. Šoreiz čempionāts vienlaikus bija arī atlases sacensības Eiropas kausa izcīnā Itālijā un Eiropas čempionātam Anglijā. Atliek piebilst, ka Eikša ezera sporta bāzē jūs redzējat vienu PSRS Nopelniem bagātu sporta meistaru, 22 starptautiskās klases sporta meistarus un 21 sporta meistarību. Piedalījās arī četri meistar-kandidāti.

Čempionāta dalībnieki sacīja, ka neērtības, kuras sportistiem sagādāja nepateicīgie laika apstākļi, kompensējuši sacensību organizatori — ar bāzes sagatavotību un viesmīlību.

ATELOS:

● čempionāta karoga pacelšana sacensību atklāšanas laikā;

● Ingus Buks saņem bronzas medaļu, kuru viņš izcīnīja slalomā.

J. SALNAVIEŠA foto

ALIMPIJS JERMOLAJEVS

1988. gada 9. augustā miris PSKP biedrs kopš 1950. gada, Lielā Tēvijas kara dalībnieks, personālais pensionārs Alimpijs Demīda d. Jermolajevs.

Alimpijs Jermolajevs dzimis 1923. gadā tagadējā Daugavpils rajona Bratenišķu sadzē. Darba gaitas viņš sāka 1940. gadā, strādāja par veikala vadītāja palīgu Daugavpilī.

Kopš 1944. gada augusta Alimpijs Jermolajevs cīnījās Sarkanās Armijas rindās, kara 2. Baltijas frontes sastāvā. Kaujās par Padomju Latvijas atbrīvošanu viņu ievainoja. 1945. gadā Alimpiju Jermolajevu atvaļināja rezervē.

No 1950. gada līdz 1979. gadam Alimpijs Jermolajevs strādāja par Preiļu rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāju. Pēc aiziešanas pensijā viņš turpināja darba gaitas, strādāja par Preiļu rajona agrorūpniecības apvienības vecāko, vadošo juriskonsultu.

Par kauju nopelniem Lielajā Tēvijas karā Alimpijs Jermolajevs apbalvots ar pirmās pakāpes Tēvijas kara ordeni, ar medaļām «Par varonību» un «Par uzvaru pār fašistisko Vāciju 1941.—1945. gada Lielajā Tēvijas karā», kā arī ar jubilejas medaļām.

Par lielu ieguldījumu darbā un sabiedriskajā dzīvē Alimpijs Jermolajevs apbalvots ar meda-

ļām «Par pašreizējīgu darbu. Atzīmējot V. I. Leņina 100. dzimšanas dienu». «Darba veterāns», kā arī ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu.

Alimpijs Jermolajevs vairākkārt tika ievēlēts par Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputātu, izpildkomitejas locekli.

No dzīves šķiries principiāls komunistis, Lielā Tēvijas kara dalībnieks, atsaucīgs biedrs. Alimpijs Jermolajevs paliks mūsu gaisā piemiņā.

LATVIJAS KP PREIĻU RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS IZPILDKOMITEJA
RAJONA VETERĀNU PADOME

Lai paliek tie skanīgie vārdi
Par mīlu līdz pasaules galam,
Jūs kopā draudzīgi ejiet
Sai ceļā — par dzīvi ko sauc
(I. Auziņš)
Sveicam LOLITU KUSIŅU un
IGARU KANCĀNU kāzu dienā.
Kolhoza «Dzinārs» kolektīvs

20. augusta plkst. 20.00
PREIĻU ESTRĀDE
viēsojas
Jūrmalas Tautas teātris ar Karlo Goldoni komēdiju 2 daļās «MIRANDOLINA» (Viesniece).
Lietas gadījumā izrāde notiks kultūras namā.

Ak, vārdi, vārdi... Teikt katrs to prot
Bet, mātē bez vārdiem zin padomu dot,
Kā mūžu gods godam nodzīvot.
(J. Šimbārdis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Alojzam Volontam, MAMUĻU smiltāja izvadot.
Kolhoza «Dubna» 1. iecirkņa mehānizatori

No mūža kamola pa dzīvai
Iet tālus ceļus māmuliņas sirds...
(L. Vāczemnieks)
Izsakām dziļu līdzjūtību Antonam Smeikstam, uz mūžu no MATES šķiroties.
CRBP-24 kolektīvs

Vismagākais brīdis,
Kad mātes sirds
Uz mūžmūžiem pārtrūkst un stājas.
(A. Vējāns)
Izsakām dziļu līdzjūtību pilsetas padomes deputātam Verneram Veidem sakarā ar MĀTES nāvi.
Līvānu pilsētas izpildkomiteja

PARDOD motociklu J2 k ar blakusvāģi, var arī beļģim. Tālrūnis 21000.

PREIĻU PATERĒTAJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS MAIZES KOMBINĀTAM
darbam Līvānu un Aglonas maizes ceptuvēs vajadzīgi:
mīklas mīcītāji (vēlams — vīrieši),
maizes cepēji, veidotāji un no-
vietotāji,
IV kategorijas elektriķi, tehnoloģi.
Pieņem pensionārus Gabaldarba premiālā apmaksā, izcenojumi paaugstināti. Ir 13. alga un premija par darba stāžu maizes ceptuvē.
Tos, kuriem nav speciālās sagatavotības, apmāca individuāli.

Jel neraudēt — mans sāpju ceļš ir gala.
Es upe, melnā, tu pāri jau.
Es dusu kļūst aizmirstības salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.
(A. Skalbe)
Esam kopā sāpju brīdī ar bijušā vadītāja ALIMPIJA JERMOLAJEVA pieredzētajiem, viņu kapu kalnā izvadot.
Finansu nodaļas kolektīvs

Bij balti gadi,
Atnāk stunda melnā,
Pār cilvēku, pār dzīvi tumsa list.
(M. Bārbale)
Izsakām dziļu līdzjūtību pieredzētajiem sakarā ar ALIMPIJA JERMOLAJEVA nāvi.
Preiļu pilsētas izpildkomiteja, kara un darba veterānu padome

Sāpes ieelpo katrā smilgā un lapa,
Balti bērzi asaro kapsētas kalnā.
(I. Lasmanis)
Skumju brīdī esam kopā ar Andri un Elitu, kad pār TEVA un VIRATEVA kapu gulst pēdējie atvadū ziedi.
«Lauktechnikas» ražošanas tehniskās nodrošināšanas apvienības kolektīvs

TV VIĻNA
13. augusts, 9.00 — Zinas, 9.15 Muzikālā videotēka, 9.40 — TV skolēniem, 10.10 — «Veselība», 10.55 — Mākslas filmas «Viesis no nākamības» 1. sērija, 12.00 Nedēļas panorāma (krievu val.), 12.30 — Muzikālā videotēka, 12.55 Sodiens — Fizikultūras diena, 13.40 — Lietuvas folkloras teātra koncertprogramma, 14.25 — No kultūras vēstures, 15.00 — Agrorūpniecības komplekss: cilvēki un darbi, 16.00 — Lietuvas TV izrāde «Dzied galī», 17.45 — Multiplikācijas filma, 18.00 — Zinas, 18.10

— Tautas mūzikas koncerts, 19.00 — Reklāma, 19.05 — Dokumentālā filma, 19.15 — Baleta vakars, 20.00 — «Panorāma», Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — «Pārķārtošanās» siera-
tis», 21.50 — Mākslas filma «Dāma no Amsterdamas», 22.50 — Zinas, 23.00 — Mākslas filmas «Jūras laudis» 2. sērija.
14. augusts, 9.00 — Zinas, 9.15 — Svētdienas rītā, 11.15 — TV skolēniem, 11.45 — Ģimenes žurnāls, 12.25 — Fakti un komentāri, 12.55 — Reklāma, 13.00 — Svētdienas mūzika, 13.40 — Nedēļas panorāma (poļu val.), 14.10 —

Sodiens — Ceļnieku diena, 15.10 — Bērnu dramatiska kolektīva izrāde, 16.10 — Mākslas filmas «Viesis no nākamības» 2. sērija, 17.15 — Dokumentālā filma, 17.50 — Zinas, 18.05 — Fotografija, 18.20 — Deju vēsture, 19.00 — «Vernisāža», 19.10 — Reklāma, 19.15 — A. Mackjavičūtes radošā darba vakars, 20.00 — «Panorāma», Dienas ziņas (krievu val.), 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Īsas tikšanās», 23.10 — Zinas, 23.20 — Mūzika un poēzija.

Redaktors P. PIZELIS

«LEŅINA KAROGS»
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, ceļniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSF Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1. 1. nos. Iespieldroksne. Ofsetiespiedums.
Metiens 13 966 eks. (latv. val. 9925 eks., krievu val. 4041 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1199.